

som Rødbeder, der jo er almindelig bekendt og bruges i næsten enhver Husholdning. At nu de runde, ægyptiske Rødbeder er langt finere i Kødet, mere velsmagende og af en smukkere Farve end de lange Sorter, er ubestrideligt, men ikke destomindre er de i København næsten usælgelige. Forbrugerne vil kun have de gamle, grovere Sorter, som de kender. Paa at forsøge de nyere indlader de sig ikke. Men gaar det saaledes med Valget af Varerne, er det vel heller ikke urimeligt at antage, at det gaar akkurat paa samme Maade med Forbruget af Varerne.

Skal det nu paa dette Omraade blive bedre, da er det Kvinderne, der maa tage fat og indføre Forbedringerne. Det er dem, der maa sørge for, at der kan frembringes ordentlige Produkter i alle de Haver, der rundt omkring paa Landet henligger til saa godt som ingen Nytte, og det er dem, der maa sørge for, at de frembragte Produkter benyttes i Husholdningen i den Grad, de som et *sundt* og *billigt* Næringsmiddel fortjener. Derfor anmoder jeg om Plads i Kvindebladet »Hvad vi vil« for ovenstaaende. Tiden faar saa vise, hvad Kvinderne kan og vil udrette i den Henseende.

Niels R. Møller.

For Hjemmet.

Om Blegemidler.

(Ved H.).

Det er ikke faa Aar siden, man i det praktiske Liv begyndte at anvende Blegemidler, og dog er der mange, der den Dag i Dag staar tvivlraadige overfor Anvendelsen af slige Stoffer. Der er Husmødre, der er lige saa bange for kemiske Rensningsmidler som en Kat for Sennep. Det er en bekendt Sag, at Blegemidlerne enten benyttes til at gøre ny Stoffer hvidere eller som Hjælpe-middel til Rensning af snavset Tøj. I det første Tilfælde kan man hjælpe sig med den naturlige Bleg, og den er der mange, som anser for den bedste. Paa Landet har næsten hver Gaard sin Blegeplads, hvor der om Sommeren ligger Stykker af Lærred Side om Side. Hver Aften sammenrulles Lærredet, tages ind, udlægges igen næste Morgen o. s. fr. Gennem Maaneder fortsættes saaledes. Under saadanne Forhold slider den saakaldte »Græs-bleg« mere paa Tøjet end kunstige Midler. Men ogsaa til Vask er nogle bange for at benytte Klor. I Bladenes Avertissements-spalter ser man ikke saa sjældent Vaskerier reklamere med, at de ikke benytte Klor eller andre lignende kemiske Midler. Tror man da, at det er rigtigere at fjerne Snavset med mekaniske Midler ved at gnide og glide med Tøjet end at benytte de Stoffer, der er i Stand til at opløse eller løse Snavset? Ved al Virksomhed er det en Regel, at det naturlige vil sejre, men det tager undertiden for lang Tid, inden rationelle Metoder kan trænge igennem Samfundets forskellige Lag. Det er hævet over al Tvivl,

at Blegemidler er absolut nødvendige, og at det er daarlig Økonomi ikke at betjene sig af de Hjælpe-midler, der findes og er formaals-tjenlige. Hovedsagen er, at man kender de Stoffer, der benyttes, og at man drager Omsorg for, at Anvendelsen foregaar i Overensstemmelse med disses fysiske og kemiske Egenskaber. Benytter man f. Ex. *Klorkalk* som Blegemiddel, maa man vel vogte sig for at anvende saa store Kvanta, at Stoffet tager Skade. Til 15 Pd. Lærred eller Garn bruges 1 Pd. Klorkalk. Denne udrøres med 3—4 Spande koldt Vand og kan benyttes en Time efter Udrøringen. Man kan ogsaa lade Vasken henstaa til næste Dag og kun benytte den klare Del deraf. Stoffet, der skal bleges, ud-blødes først en Dag i Sodalud, derefter skyldes det godt og kom-mes i Klorkalkopløsningen. Deri maa det være 1—1½ Time, og man maa passe paa, at der bliver godt omrørt, og at Stoffet bli-ver trukket op og ned nogle Gange. Derefter tages det op og afskylles godt med koldt Vand. Til det kolde Vand tilsættes der undertiden ½ Pd. Svovlsyre, men det er overflødig. Afskyl-ningen fortsætter man, indtil Stoffet ikke mere lugter af Klor. *Blegeand* er siet *Klorkalkvand*, og dette Stof anvendes nærmest til fint Lintøj. Det bemærkes, at Klorblegemidlerne kun kan an-vendes til linnede Stoffer. Til Blegning af Uld- eller Silkestoffer benytter man derimod *Svovlsyrtingevand*. En ¾ Pots Flaske fyldt med Svovlsyrtingevand blandes med en Spand koldt Vand. I denne Vædske kommes Silke- eller Uldstoffet, der skal bleges; man omrører godt, efter 3 Timers Forløb optages det og afskylles med koldt Vand, indtil man ikke mere mærker nogen Svovlsyr-tingelugt.

For Vaskning af fine Stoffer vil det ikke være overflødig at bemærke, at en Tilsætning af 3 Kvint Borax til hver Pot Vand giver et forbausende godt Resultat. Tøjet bliver bløende hvidt, og Borax overflødiggjør Anvendelse af andre Blegemidler.

Fra Finland ved Alli Trygg.

Til min Forbavselse læste jeg i Dag i Deres ærede Blad, at Blod som Næringsmiddel nyder saa ringe Anseelse i Danmark. Da det muligvis kunde interessere nogle af Kvindebladets Læsere at høre, hvorledes vi benytter det her i Finland, skal jeg i Korthed gøre Rede derfor.

Hos os lader man aldrig en Draabe Blod af en sund Dyre-krop gaa til Spilde. Her i Helsingfors er der saa stor Efter-spørgsel efter Varen, at man paa Forhaand til en bestemt Dag maa bestille Blod paa Slagterierne, for at sikre sig noget. Alle de Retter, som »Hvad vi vil« nævner, laver man her, Sær-deleshed er Blodpandekager en stor Yndlingsret i de fleste Hjem, de spises med Tyttebærsyltetøj til.

Paa Landet er Blodbrød en meget afholdt Ret. Det tillaves saaledes: Af 2 Dele Blod, 2 Dele »svagdricka« (d. v. s. en Slags svagt Hvidtøl) og 1 Del Vand samt godt Rugmel bages tykke, runde Brød med et Hul i Midten. Naar disse er godt æltede, ophænges de til Tørring paa lange Stænger, fastgjorte i Taget. Naar de da er rigtig tørre, tages de ned og opbevares i Forraads-husene eller Spisekamrene, og holde sig hele Vinteren over. For-inden Blødet benyttes, brækkes det i Stykker og maa ligge nogen Tid i koldt Vand, hvorefter de koges indtil de bliver en blød Masse, som smager ganske udmærket. Folkene spiser det med Mælk til, Herskabet med smeltet Smør og Tyttebærsyltetøj. Det benyttes ganske almindelig til Frokost og Aftensmad. Skulde man virkelig ikke kende denne Maade at benytte Blod i Dan-mark, saa vil jeg paa det bestemteste tilraade Husmødre paa Landet at forsøge vor finske Maade. Brødet maa, vel at mærke, være rigtig ordentlig gæret for med Lethed at kunne opløses.

Avertissementer.

Selskabelige Sammenkomster.

Kvindelig Fremskridtsforening holder sin sidste selskabelige Sammenkomst Tors-dagen den 27. Februar paa Østergade 15. Musik, Oplæsning og Sang, derefter Dans og Diskussion. Entré 25 Øre, Kaffe ibe-regnet. Billetter faas mod Forevisning af Medlemskort til en af de oppositionelle Foreninger i Boghandelen, **Klosterstræde 12**, i Bureaue, **Walkendorfs-gade 3. St.** samt hos Fru **Holm, St. Kongensgade 4.** Nærmere Bekendtgørelse i Dagbladene.

Foreningen for de samlede Syere

afholder Medlemsmøde Onsdagen den 26. Februar i **Vendersgade 5, St.**

Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Medlemmerne bedes møde saa talrigt som muligt, da der skal være Prøvevalg paa Bestyrelse.

Indmeldelser og Kontingent modtages paa Mødet. **Bestyrelsen.**

Kvindelig Fremskridtsforening

holder Diskussionsmøde Mandagen den 17. Februar Kl. 8 paa **Østergade 15.**

Medlemskort maa forevises.

Ligtorneoperatrice N. Munthe,
St. Kongensgade 30, 2. Sal, 1—6.